

Kriterijumi za prestanak statusa otpada od gvožda i čelika

Kriterijumi	Zahtjevi za monitoring
1. Kvalitet otpadnog metala koji nastaje u postupku prerade otpada od gvožda i čelika	
1.1 Otpadni metal koji nastaje u postupku prerade otpada od gvožda i čelika razvrstava se prema specifikaciji krajnjeg korisnika, standardima u industriji ili prema standardu za neposrednu upotrebu u proizvodnji metala ili metalnih predmeta u čeličanama ili livnicama.	Nakon postupka prerade kvalifikovana lica razvrstavaju svaku pošiljku.
1.2 Ukupni maseni udio nečistoća mora biti $\leq 2\%$ u otpadnom metalu koji nastaje u postupku prerade otpada od gvožda i čelika.	Kvalifikovana lica vrše vizuelni pregled svake pošiljke radi provjere udjela nečistoća u tački 1 podtački 1.2 ovog priloga.
Nečistoće iz tačke 1.2 ovog priloga su: 1. obojeni metali (osim legirajućih elemenata u gvožđu) i nemetalni materijali, kao što su zemlja, prašina, izolacijski materijal i staklo; 2. zapaljivi nemetalni materijali, kao što su guma, plastika, tkanina, drvo i druge hemijske ili organske materije; 3. veći komadi (veličina cigle) koji nijesu provodnici električne energije, kao što su gume, cijevi punjene cementom, drvo ili beton; 4. otpad od topanja čelika, grijanja, površinske obrade (uključujući obradu plamenom), brušenja, rezanja na testeri, zavarivanja i rezanje plamenom, kao što je šljaka, nemetalni tehnološki škart iz valjaonica, prašina vrećastih filtera, brusna prašina i muljevi.	Reprezentativne uzorke stranih materijala u postupku prerade kvalifikovana lica analiziraju periodično, a najmanje svakih šest mjeseci mjerjenjem težine, a nakon što su na osnovu vizuelnog pregleda magnetom ili ručno (po potrebi), odvojeni od gvožđenih i čeličnih čestica ili predmeta. Učestalost analiza reprezentativnih uzoraka utvrđuje se prema sljedećim faktorima: 1. očekivani uzorak varijabilnosti (na primjer, na osnovu prethodnih rezultata); 2. rizik varijabilnosti u kvalitetu otpada koji se koristi kao ulazni materijal u postupku prerade ili naredni postupak obrade; 3. preciznost metode praćenja; i 4. rezultati sadržaja nečistoća iz podtačke 1.2 ovog priloga. Postupak određivanja učestalosti monitoringa dokumentuje se kao dio sistema upravljanja kvalitetom.
1.3 Ukupni maseni udio otpadnih oksida mora biti $\leq 2\%$ u otpadnom metalu koji nastaje u postupku prerade otpada od gvožda i čelika u bilo kom obliku, osim tipičnih iznosa koji proizilaze iz skladištenja otpada koji je pripremljen u okviru normalnih atmosferskih uslova.	Kvalifikovana lica vrše vizuelni pregled i kontrolišu prisustvo oksida u otpadu od gvožda i čelika.
1.4 Otpadni metal koji nastaje u postupku prerade otpada od gvožda i čelika mora biti bez vidljivog ulja, masnih emulzija, maziva ili masti osim zanemarljivih količina koje neće dovesti do kapanja.	Kvalifikovana lica vizuelnim pregledom svake pošiljke provjeravaju djelove pošiljke gdje je moguće kapanje ulja.
1.5 Otpadni metal koji nastaje u postupku prerade otpada od gvožda i čelika ne može da ima opasna svojstva na osnovu kojih se otpad klasificuje kao opasan otpad u skladu sa propisom kojim se uređuje klasifikaciju otpada.	Kvalifikovana lica vrše vizuelni pregled pošiljke i ako prilikom vizuelnog pregleda posumnjuju na moguća opasna svojstava, preduzeće mjere uzorkovanja i testiranja pošiljke. Postupak prepoznavanja opasnih materija u pošiljci dokumentuje se u okviru sistema upravljanja kvalitetom.
1.6 Otpad od gvožda i čelika ne može da sadrži posude pod pritiskom, zatvorene ili nedovoljno otvorene, koje bi mogle izazvati eksploziju u peći za dobijanje metala.	Kvalifikovana lica vrše vizuelni pregled svake pošiljke, radi provjere sadržaja otpada, u skladu sa tačkom 1 podtačka 1.6 ovog priloga.
2. Otpad koji se može koristiti kao ulazni materijal u postupku prerade otpada	
2.1 Samo otpad koji sadrži gvožđe ili čelik koji se može preraditi može se koristiti kao ulazni materijal u postupku prerade otpada.	
2.2 Opasan otpad se ne može koristiti kao ulazni materijal u postupku prerade otpada, osim ako proizvodač dokaže da su upotrijebljeni postupci i tehnike za uklanjanje svih opasnih svojstava iz tačke 3 ovog priloga.	
2.3 Sljedeći otpad se ne može koristiti kao ulazni materijal: (a) strugotine i opiljevi koji sadrže tečnosti kao što su ulja ili masna emulzija, i (b) posude i kontejneri, osim opreme iz otpadnih vozila, koji sadrže ili su sadržali ulje ili boje.	
3. Postupci i tehnike obrade otpada	
3.1 Otpad od gvožda ili čelika se odvojeno skladišti tokom sakupljanja ili se prilikom upotrebe kao ulaznog materijala obrađuje na način da se gvožđe i čelik odvajaju od nemetalnih i negvožđenih komponenti.	
3.2 Svi postupci mehaničke obrade (sječenje, rezanje, drobljenje ili granuliranje, sortiranje, odvajanje, čišćenje, odstranjivanje štetnih materija, pražnjenje), potrebni da se metalni otpad pripremi u postupku prerade za direktni unos za konačnu upotrebu u čeličanama i livnicama, moraju biti završeni.	
3.3 Za otpad od gvožda ili čelika koji sadrži opasne komponente moraju biti ispunjeni sljedeći zahtjevi: - ulazni materijali koji potiču iz otpadne električne i elektronske opreme ili otpadnih vozila moraju biti obrađeni u skladu sa propisom kojim se uređuje upravljanje otpadnom električnom i elektronskom opremom, odnosno propisom kojim se uređuje upravljanje otpadnim vozilima; - hlorfluoruguljenici u otpadnoj opremi moraju biti obuhvaćeni procedurom odobrenom od strane Agencije u skladu sa propisom kojim se utvrđuju postupci prerade otpada; - kablovi moraju biti uklonjeni ili odrezani, dok kablovi koji sadrže organsku (plastičnu) prevlaku moraju biti uklonjeni u skladu sa najboljim dostupnim tehnikama; - posude i kontejneri moraju biti ispraznjeni i očišćeni, - opasne materije u otpadu koje nijesu navedene u alineji 1 ove podtačke, moraju biti efikasno uklonjene u postupku odobrenom od strane Agencije, u skladu sa propisom kojim se utvrđuju postupci prerade otpada.	

Kriterijumi za prestanak statusa otpada od aluminijuma

Kriterijumi	Zahtjevi za monitoring
1. Kvalitet otpadnog metala koji nastaje u postupku prerade otpada od aluminijuma	
1.1 Otpadni metal koji nastaje u postupku prerade otpada od aluminijuma se razvrstava prema specifikaciji krajnjeg korisnika, standardima u industriji ili prema standardu za neposrednu upotrebu u proizvodnji metala ili metalnih predmeta rafinisanjem ili pretapanjem.	Nakon postupka prerade kvalifikovana lica razvrstavaju svaku pošiljku.
1.2 Ukupan iznos stranih materijala (nečistoća) mora biti ≤ 5 masenih % u otpadnom metalu koji nastaje u postupku prerade otpada od aluminijuma, odnosno metalni izvadak mora biti ≥ 90 %.	Proizvođač otpadnog aluminijuma provjerava uskladenost sa procentom stranog materijala ili metalnog prinosa, u skladu sa podtačkom 1.2 ovog priloga.
Strani materijali iz tačke 1.2 ovog priloga su: 1. metali, osim aluminijuma i aluminijumske legure; 2. nemetalni materijali, kao što su zemlja, prašina, izolacioni materijal i staklo; 3. zapaljivi nemetalni materijali, kao što su guma, plastika, tkanina, drvo i druge hemijske ili organske materije; 4. veći komadi (veličina cigle) koji nisu provodnici električne energije, kao što su gume, cijevi punjene cementom, drvo ili beton; 5. otpad od topljenja aluminijuma i aluminijumske legure, grijanja, površinske obrade (uključujući obradu plamenom), brušenja, rezanja na testeri, zavarivanja i rezanja plamenom, kao što je šljaka, troska, pjena, prašina izvrećastih filtera, brusna prašina i mulj.	Reprezentativni uzorci svih vrsta otpadnog aluminijuma u postupku prerade, kvalifikovana lica analiziraju periodično, a najmanje svakih šest mjeseci mjerjenjem ukupog iznosa stranih materijala ili metalnog prinosa. Reprezentativni uzorci se uzimaju u skladu sa uzorkovanjem opisanim u standardu MEST EN 13920 - 1:2008. Ukupan iznos stranog materijala mjeri se po masi poslije ručnog odvajanja metalnih aluminijumskih čestica i predmeta ili na drugi način odvajanja (magnetom ili korišćenjem gustine kao osnovni parametar) od čestica i predmeta od stranog materijala. Metalni prinos se mjeri u skladu sa sljedećom procedurom: 1. određivanje mase (m1) nakon uklanjanja i određivanja vlage (u skladu sa tačkom 7.1 standarda MEST EN 13920 - 1:2008); 2. uklanjanje i određivanje slobodnog gvožđa (u skladu sa tačkom 7.2 standarda MEST EN 13920-1:2008); 3. određivanje mase metala nakon topljenja i očvršćavanja (t) u skladu sa procedurom za određivanje metalnog prinosa na osnovu tačke 7.3 standarda MEST EN 13920-1:2008; 4. obračun metalnog prinosa m [%] = (m2 / m1) × 100.
1.3 Otpadni metal koji nastaje u postupku prerade otpada od aluminijuma ne može da sadrži PVC u obliku prevlaka, boje, plastike.	Učestalost analiza reprezentativnih uzoraka utvrđuje se prema sljedećim faktorima: 1. očekivani uzorak varijabilnosti (na osnovu prethodnih rezultata); 2. rizik varijabilnosti u kvalitetu otpada koji se koristi kao ulazni materijal u postupku prerade i u postupku obrade; 3. preciznost metode praćenja; i 4. rezultat sadržaja stranih materijala ili metalnog izvadka u skladu sa podtačkom 1.2 ovog priloga.
1.4 Otpadni metal koji nastaje u postupku prerade otpada od aluminijuma mora biti bez vidljivog ulja, masnih emulzija, maziva ili masti osim zanemarljivih količina koja neće dovesti do kapanja.	Kvalifikovana lica vrše vizuelni pregled svake pošiljke i provjeravaju sadržaj otpadnog metala, u skladu sa tačkom 1 podtačka 1.3 ovog priloga.
1.5 Otpadni metal koji nastaje u postupku prerade otpada od aluminijuma ne može da ima opasna svojstva na osnovu kojih se otpad klasificuje kao opasan otpad u skladu sa propisom kojim se uređuje klasifikacija otpada.	Kvalifikovana lica vrše vizuelni pregled svake pošiljke i provjeravaju djelove pošiljke gdje je moguće kapanje ulja.
1.6 Otpad od aluminijuma ne može da sadrži posude pod pritiskom, zatvorene ili nedovoljno otvorene, koje bi mogle izazvati eksploziju u peći za topljenje metala.	Kvalifikovana lica vrše vizuelni pregled svake pošiljke i ako prilikom vizuelnog pregleda posumnjaju na moguća opasna svojstva otpadnog metala, sprovode mjere uzorkovanja i testiranja. Postupak prepoznavanja opasnih materija dokumentuje se u okviru sistema upravljanja kvalitetom.
2. Otpad od aluminijuma koji se može koristiti kao ulazni materijal u postupku prerade	
2.1 Kao ulazni materijal može se koristiti samo otpad koji sadrži aluminijum ili aluminijumske legure, koji se može preraditi.	
2.2. Opasni otpad se ne može koristiti se kao ulazni materijal, osim ako se dokaže da su primjenjeni postupci i tehnike za uklanjanje svih opasnih svojstava navedeni u tački 3 ovog priloga.	
2.3 Sljedeći otpad ne može se koristiti se kao ulazni materijal: (a) strugotine i opiljci koji sadrže tečnosti kao što su ulja ili uljne emulzije, i (b) posude i kontejneri, osim opreme iz otpadnih vozila, koji sadrže ili su sadržali ulje ili boje.	
3. Postupci i tehnike obrade otpada	
3.1 Otpad od aluminijuma se odvojeno skladišti tokom sakupljanja ili se prilikom upotrebe kao ulaznog materijala obrađuje tako da se aluminijumski otpad odvoji od nemetalnih komponenti i metalnih komponenti koje nisu od aluminijuma.	

3.2 Svi postupci mehaničke obrade (kao što su rezanje, sječenje, drobljenje ili granuliranje, razvrstavanje, odvajanje, pranje, odstranjivanje zagađujućih materija, pražnjenje) potrebni za pripremu u postupku prerade otpadnog metala za neposredno stavljanje u konačnu, upotrebu moraju biti završeni.

3.3 Za otpad koji sadrži opasne komponente moraju biti ispunjeni sljedeći zahtjevi:

- (a) ulazni materijali koji potiču iz otpadne električne i elektronske opreme ili otpadnih vozila moraju biti obrađeni u skladu sa propisom kojim se uređuje upravljanje otpadnom električnom i elektronskom opremom, odnosno propisom kojim se uređuje upravljanje otpadnim vozilima;
- (b) hlorfluorugljenici u otpadnoj opremi moraju biti obuhvaćeni procedurom odobrenom od strane Agencije, u skladu sa propisom kojim se utvrđuju postupci prerade otpada;
- (c) kablovi moraju biti oguljeni ili isjeckani, a ako imaju organsku (plastičnu) prevlaku, moraju biti uklonjeni u skladu sa najboljim dostupnim tehnikama;
- (d) posude i kontejneri moraju biti ispraznjeni i očišćeni;
- (e) opasne materije u otpadu koje nisu navedene u alineji 1 ove podtačke, moraju biti efikasno uklonjene u postupku koji odobrava Agencija, u skladu sa propisom kojim se utvrđuju postupci prerade otpada.

Kriterijumi za prestanak statusa otpada od bakra

Kriterijumi	Zahtjevi za monitoring
1. Kvalitet otpadnog metala koji nastaje u postupku prerade otpada od bakra	
1.1 Otpadni metal koji nastaje u postupku prerade otpada od bakra se razvrstava prema specifikaciji kupca, standardima u industriji ili prema standardu za neposrednu upotrebu u proizvodnji metala ili metalnih predmeta u topionicama, rafinerijama, postrojenjima za sekundarno topljenje ili kod proizvođača metala.	Nakon postupka prerade, kvalifikovana lica razvrstavaju svaku pošiljku.
1.2 Ukupni maseni udio stranih materijala (nečistoća) mora biti < 2 % u otpadnom metalu koji nastaje u postupku prerade otpada od bakra.	Reprezentativne uzorke svih vrsta otpadnog bakra u postupku prerade, kvalifikovana lica analiziraju periodično, a najmanje svakih šest mjeseci mjerjenjem ukupne količine stranih materijala ili metalnog izvadka.
Strani materijali iz tačke 1.2 ovog priloga su: 1. metali osim bakra i legura bakra; 2. nemetalni materijali, kao što su zemlja, prašina, izolacioni materijali i staklo; 3. zapaljivi nemetalni materijali, kao što su guma, plastika, tkanina, drvo i druge hemijske ili organske materije; 4. šljaka, troska, pjena, prašina iz vrećastih filtera, brusna prašina i mulj.	Ukupna količina stranih materijala mjeri se vaganjem nakon odvajanja metalnih čestica bakra/legura bakra i predmeta iz čestica i predmeta od stranih materijala, ručnim sortiranjem ili drugim načinima odvajanja (npr. magnetom ili na osnovi gustine). Učestalom analiza reprezentativnih uzoraka utvrđuju se prema sljedećim faktorima: 1. očekivani uzorak varijabilnosti (na primjer, na osnovu prethodnih rezultata); 2. rizik varijabilnosti u kvalitetu otpada koji se koristi kao ulazni materijal u postupku prerade ili u postupku obrade; 3. preciznost vezana za metodu praćenja; i 4. rezultat sadržaja stranih materijala iz podtačke 1.2 ovog priloga.
1.3 Ukupni maseni udio otpadnih oksida mora biti < 2 % u otpadnom metalu koji nastaje u postupku prerade otpada od bakra, u bilo kom obliku, osim tipičnih količina koje nastaju skladištenjem otpada u uobičajenim atmosferskim uslovima.	Kvalifikovana lica vrše vizuelni pregled svake pošiljke, radi provjere udjela otpadnih oksida iz tačke 1 podtačka 1.3 ovog priloga.
1.4 Otpadni metal koji nastaje u postupku prerade otpada od bakra mora biti bez vidljivog ulja, uljnih emulzija, maziva ili ulja.	Kvalifikovana lica vrše vizuelni pregled svake pošiljke i provjeravaju djebove pošiljke gdje je moguće kapanje ulja.
1.5 Otpadni metal koji nastaje u postupku prerade otpada od bakra ne može da ima opasna svojstva na osnovu kojih se otpad klasificuje kao opasan otpad, u skladu sa propisom kojim se uređuje klasifikacija otpada.	Kvalifikovana lica vrše vizuelni pregled svake pošiljke i ako prilikom vizuelnog pregleda posumnjuju na moguća opasna svojstva sprovode mjere uzorkovanja i testiranja pošiljke. Postupak prepoznavanja opasnih materija u pošiljci dokumentuje se u okviru sistema upravljanja kvalitetom.
1.6 Otpad od bakra ne može da sadrži posude pod pritiskom, zatvorene ili nedovoljno otvorene, koje bi mogle izazvati eksploziju u peći za topljenje metala.	Kvalifikovana lica vrše vizuelni pregled svake pošiljke radi provjere ispunjenosti kriterijuma iz tačke 1 podtač. 1.6 i 1.7 ovog priloga.
1.7 Otpadni metal koji nastaje u postupku prerade otpada od bakra ne može da sadrži PVC u obliku premaza, boje i plastike.	
2. Otpad od bakra koji se može koristiti kao ulazni materijal u postupku prerade	
2.1. Kao ulazni materijal može se koristiti samo otpad od bakra koji sadrži bakar ili legure bakra, koji se može preraditi.	
2.2 Opasni otpad ne može da se koristi kao ulazna sirovina, osim ako se dokaže da su primjenjeni postupci i tehnike za uklanjanje svih opasnih svojstava navedeni u tački 3 ovog priloga.	
2.3 Sljedeći otpad se ne može koristiti kao ulazna sirovina: (a) strugotine i opiljci koji sadrže tečnosti kao što su ulja ili uljne emulzije, i (b) posude i kontejneri, osim opreme iz otpadnih vozila, koji sadrže ili su sadržali ulje ili boje.	
3. Postupci i tehnike obrade otpada od bakra	
3.1 Otpad od bakra se odvojeno skladišti tokom sakupljanja ili se prilikom upotrebe kao ulaznog materijala obraduje na način da se odvoji od nemetalnih komponenti i metalnih komponenti koje nijesu od bakra.	
3.2 Svi postupci mehaničke obrade (kao što su rezanje, siječenje, drobljenje ili granuliranje, razvrstavanje, odvajanje, čišćenje, odstranjivanje zagadjujućih materija, pražnjenje) potrebni za pripremu u postupku prerade otpadnog metala za neposredno stavljanje u konačnu upotrebu moraju biti završeni.	
3.3 Za otpad od bakra koji sadrži opasne komponente moraju biti ispunjeni sljedeći zahtjevi: - ulazni materijali koji potiču iz otpadne električne i elektronske opreme ili otpadnih vozila moraju biti obrađeni u skladu sa propisom, kojim se uređuje upravljanje otpadnom električnom i elektronskom opremom, odnosno propisom kojim se uređuje upravljanje otpadnim vozilima; - hlorfluorugljenici u otpadnoj opremi moraju biti obuhvaćeni procedurom odobrenom od strane Agencije, u skladu sa propisom kojim se utvrđuju postupci prerade otpada; - kablovi moraju biti oguljeni ili isjeckani, a ako imaju organsku (plastičnu) prevlaku, moraju biti uklonjeni u skladu sa najboljim dostupnim tehnikama; - posude i kontejneri moraju biti ispražnjeni i očišćeni; - opasne materije u otpadu koje nijesu navedene u alineji 1 ove podtačke, moraju biti efikasno uklonjene u postupku koji odobrava Agencija, u skladu sa propisom kojim se uređuju postupci prerade otpada.	

Kriterijumi za prestanak statusa otpada od stakla

Kriterijumi	Zahtjevi za monitoring
1. Kvalitet otpadnog stakla koji nastaje u procesu prerade	
1.1 Otpadno staklo se razvrstava prema specifikaciji kupca, standardima u industriji ili prema standardu za neposrednu upotrebu u proizvodnji staklenih materija ili predmeta u postupcima ponovnogtopljenja u postrojenjima za proizvodnju stakla.	Nakon postupka prerade kvalifikovana lica provjeravaju da li je svaka pošiljka u skladu sa odgovarajućom specifikacijom.
1.2 Ukupan iznos stranih materijala mora biti: - gvožđe i čelik : ≤ 50 ppm, - obojeni metali: ≤ 60 ppm, - nemetalne neorganske materije koje nijesu od stakla: ≤ 100 ppm za veličinu otpadnog stakla > 1 mm, ≤ 1.500 ppm za veličinu otpadnog stakla ≤ 1 mm, - organska materija : ≤ 2.000 ppm. Nemetalni neorganski materijali koji nijesu od stakla su naročito: keramika, kamen, porcelan i pirokeramika. Organske materije su naročito: papir, guma, plastika, tkanina i drvo.	Reprezentativni uzorci otpadnog stakla kvalifikovana lica analiziraju u postupku prerade periodično, gravimetrijski kako bi se izmjerila ukupna količina sastojaka koji nijesu od stakla. Sadržaj tih sastojaka analizira se vaganjem, nakon mehaničkog ili ručnog (prema potrebi) odvajanja materijala u sklopu pažljivog vizuelnog pregleda. Učestalost analiza reprezentativnih uzoraka utvrđuje se prema sljedećim faktorima: 1. očekivani uzorak varijabilnosti (na primjer, na osnovu prethodnih rezultata); 2.rizik varijabilnosti u kvalitetu otpada koji se koristi kao ulazni materijal u postupku prerade ili u postupku obrade; 3.preciznost metode praćenja; i 4. rezultata sadržaja stranih materijala u skladu sa podtačkom 1.2 ovog priloga. Postupak određivanja učestalosti monitoringa dokumentuje se kao dio sistema upravljanja kvalitetom.
1.3 Otpadno staklo ne može da ima opasnih svojstava na osnovu kojih se otpad klasificuje kao opasan otpad u skladu sa propisom kojim se uređuje klasifikacija otpada.	Kvalifikovana lica vrše vizuelni pregled svake pošiljke i ako se kod vizuelnog pregleda pojavi sumnja na moguća opasna svojstva, prema potrebi, preuzimaju se odgovarajuće dodatne mjere praćenja kao što su uzorkovanje i ispitivanje. Postupak prepoznavanja opasnih materija mora biti dokumentovan u okviru sistema upravljanja.
2. Otpad od stakla koji se može koristiti kao ulazni materijal u postupku prerade	
2.1 Samo otpad od sakupljenog recikliranog ambalažnog stakla, ravnog stakla ili stonog pribora iz bezolovnog stakla, može da se koristi kao ulazna sirovina u postupku prerade. Prikupljeni stakleni otpad može da sadrži i manje količine drugih vrsta stakla. 2.2 Otpad koji sadrži staklo iz miješanog komunalnog otpada ili medicinskog otpada, ne može da se koristi kao ulazni materijal u postupku prerade. 2.3 Opasan otpad se ne može koristiti kao ulazni materijal.	
3. Postupci i tehnike obrade otpada	
3.1 Otpad koji sadrži staklo se prikuplja, odvaja, obrađuje i skladišti odvojeno od drugog otpada.	
3.2 Svi postupci obrade (granuliranje, sortiranje, odvajanje ili čišćenje) potrebni, da se otpad od stakla pripremi u postupku prerade za neposrednu upotrebu (postupkom pretapanja) u proizvodnji staklenih materijala ili predmeta, moraju biti završeni.	

PRILOG 5

Izjava o usaglašenosti sa kriterijumima za prestanak statusa otpada od gvožđa/ čelika/ aluminijuma/ bakra/ stakla

1. Proizvođač otpadnog gvožđa/čelika/aluminijuma/bakra/stakla:

Naziv:

Adresa:

Kontakt osoba:

Telefon:

E-mail:

Telefaks:

2.

- a) Naziv ili oznaka kategorije otpadnog gvožđa/čelika/aluminijuma/bakra/stakla u skladu sa standardima u industriji ili drugim standardima.
- b) Glavne tehničke odredbe standarda u industriji ili drugih standarda i podataka o ispunjavanju zahtjeva o kvalitetu otpadnog gvožđa/čelika/aluminijuma/bakra/stakla, odnosno sadržaja stranih materijala u otpadu.

3. Pošiljka od otpadnog gvožđa/čelika/aluminijuma/bakra/stakla je u skladu sa standardima u industriji ili drugim standardima u tački 2 ovog priloga.

4. Količina pošiljke u kg:

5. Proizvođač otpadnog gvožđa/čelika/aluminijuma/bakra/stakla koristi sistem upravljanja u skladu sa Pravilnikom o kriterijumima za prestanak statusa otpada od gvožđa, čelika, aluminijuma, bakra i stakla, kao i o graničnim vrijednostima opasnih materija u ovom otpadu, koji je sertifikovan od strane tijela za ocjenjivanje usaglašenosti:

6. Pošiljka od otpadnog gvožđa/čelika/aluminijuma/bakra/stakla u skladu je sa kriterijumima iz člana 5 Pravilnika o kriterijumima za prestanak statusa otpada od gvožđa, čelika, aluminijuma, bakra i stakla, kao i o graničnim vrijednostima opasnih materija u ovom otpadu.

Za otpadno staklo:

Materijal u ovoj pošiljci namijenjen je isključivo za direktnu upotrebu u proizvodnji staklenog materijala ili predmeta postupcima ponovnog topljenja.

7. Izjava proizvođača otpadnog gvožđa/čelika/aluminijuma/bakra/stakla:

Potvrđujem, da su prethodno navedene informacije, potpune i tačne.

Naziv: _____

Datum: _____

Potpis :_____